

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl.
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . . .
Egész évre . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohányfőzsdéjében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Városháztér 10. szám.
Szerkesztő otthon van minden nap délután 1—2 óráig.
KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reclamációk küldendők:
Wesselényi és König
könyvnyomdája
Deák-utca (színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Vad üvöltések.

Az oláhok, a mi tehetetlen kormányunk segítségével, célzt értek. Sikerült a vad izgatóknak a fanatizált népet egy csomóba gyűjteni N.-Szebenbe; sikerült Ratiu és társainak vad dühöket kiönteni ellenünk; sikerült ez saját földünkön és mi türjük és türtük, hogy az oláh csorda piszkoljon, becsmételjen. Ratiu, a híres hazaáruló, memorandumgyártó oláh fiskus még többet akart, mint a mennyit elért. Szerencsére a többség józan akarátának, a gyakorlatos proppozíciókkal fel se léphetett. Azt akarta az örült oláh fiskus, „hogy az uniót, a 67-iki kiegyezést és a magyar kormány létjogát nem kell elismerni és az államnak ezekből folyó vagy ezekkel kapcsolatos törvényeit az erdélyrészi oláhságra nézve kötelezőknek nem tekinti.

Ime, a vad oláhok mit akarnak? Hisz akkor most már ők nyilt ellenségei a magyar államnak, az ily csordának ajtót kellene mutatnunk és 48 óra alatt ki kellene tolonczolni az országból. — Nekik külön oláh parlament kell, tehát államot az államban; az E. M. K. E.-et be kell zárni, Erdélyt az oláhoknak kell adnunk. Azonban ez örült követelésekkel Ratiu még se mert előállni. De mosdatlan szájával annál jobban üvöltött és bömbölt ellenünk. A karzaton levő örültek pedig folyton azt kiabálták: „Vesszenek a magyarok!”

Hát az ilyesmit hogyan lehet egy perczig is túrni? Hol a csendőrség és katonaság ilyenkor? Nem tudták kiüríteni az ocsmányság megtestesült vadaitól benépesített karzatot? Nálunk, ha a parlamentben egy-egy hazafias, momentuozus beszédet a karzat megéljenez, már meginti az elnök, sőt szükség esetén ki is üríti.

Osszegyültek tehát Nagy-Szebenben a börtönre megértek, hogy a perbefogatást megakadályozzák, hogy megrémítsék a magyar kor-

mányt, mely Bécestől várja az intést és parancsot. Lehet, hogy jól számítottak; mert a milyen talpnyaló a mi kormányunk, képes az oláhok előtt beadni a derekát.

Elég szomorú, de ez lesz a következménye. Az oláhok üvöltésétől és fogvicsoritásától még kevésbé kellene a kormánynak megijednie. Mozgósítsa az ügyészeket, tanfelügyelőket és fogja perbe, csukassa el az izgatókat, a főkolompókat pedig foszssa meg polgárjoguktól és tolonczoltassa el az ígéret földére — Oláhor szágba. *Karczfalvi.*

A kolera és az ivóvizek.

Ha a kolera fertőzött vidékek ivóvizeinek statistikáját vizsgáljuk, az fogjuk találni, hogy a legtöbb kolera-megbetegedés azon városokra és helységekre esik mindig, hol a népesség ivóvizét kutakból nyeri, azaz kút vízzel él; már kevesebb kolera-megbetegedés fordul elő ama helyeken, hol szüretlen, vezetett vizet iszik a lakosság, és a perczentek legkedvezőbbike ama helyekre esik a kolera-megbetegedések statistikájában, hol szüretl, vezetett vizet kapott italul a lakosság.

Teves dolog volna azonban azt állítani, hogy minden kolera-járvány az ivóviznek tisztátalanságában leli, találja okát; ezen állítás annál valószínűtlenebb, mert a mai bakteriologiai ismeretek alapján már bizony állítható, hogy a kolera fertőző anyaga: a kolera-bacillus, a legtisztátalanabb vízben is rövid idő alatt elpusztul, elvesz, megsemmisül.

Azt sem lehet azonban tagadni, hogy a tisztátalan víz már maga is, eltekintve attól, fertőzve van-e vagy nincs, befoly a kolera terjedésére, már csak azért is, mert gyomor- és bélhurutot okozván, a gyomor és belek ellenálló képességét majdnem semmire fokozza le; inklinál tehát a kolera.

Ha igazolni akarom fentebbi állításomat a kolera-megbetegedések arányát illetőleg, tekintve a kútvizet, szüretlen és szüretl vezetett vizet, akkor meg-

kell emlékezni a kolera-bacillus viselkedéséről a vizekben.

A kolera-bacillus vízben több napon át; hűvös, tiszta vízben pedig néha hetekig is él; meleg és piszkos álló-vízben 6—12—24 óra alatt roppant tömeggé szaporodik el, mely ellepi a víz fölületét; 48 óra lefolyása után azonban a víz bomlási termékei legyőzik; lesúlyed és elveszti termelési képességét; ebből is kitűnik már, hogy a vízzel való fertőzés lehet ugyan oka egy kolera-járvány, helyesebben: szörványos kolera-megbetegedések föllépésének, de a betegedések számának szaporítására, a járvány idejének meghosszabbítására, a járvány táplálására már kevés befolyással bír; a kolera viszonya a vízhez így fejezhető ki röviden: Ha a vízbe kolera-bacillus jutott, az, a ki azon vízből iszik, a járványt megkapja.

Ha most már kút vízbe jut a kolera-bacillus, abban, mint álló vízben megkötve marad, és ha a víz hűvös, hetekig is él, ezalatt folytonosan szaporodván; ahhoz pedig, hogy az ezen idő alatt a kútból merített vízbe, vízrészletbe bele ne jusson egyetlen bacillus sem, a mi elég a fertőzésre, ahhoz már az egészségügyi szabályok alól okvetlenül kihagyandó kivételes szerencse kell; bátran merem tehát állítani, hogy minden kút, mely, bár legkisebb mértékben is, fertőzve van, megköveteli a maga áldozatait.

A mi már most a folyóvizekbe, vagy vezetett vizekbe jutott kolera-bacillusok sorsát illeti, azoknál sokkal kisebb a lehetőség a parti, vagy a vezetett vizet élvező lakosság fertőzésére.

Igaz ugyan, hogy a folyóvíz rendszeren nagyobb hőmérsékkel bír, mint a kút víz, s így benne a kolera-bacillus szaporodása kedvezőbb előfeltétellel bír, de a folyóvíz épp úgy, mint a nagyobb mennyiségű viz egyáltalán önmagát tisztítja, de meg másrészt a gyors folyás is magával ragadja a kolera-bacillusokat; hogy pedig a folyóvíznek 1%-ánál több legyen fertőzve, az, tekintve a folyóvíz gyorsan váltakozó és nagy tömegét, nem valószínű; hogy tehát valaki, folyóvizet használva italul, ép azon kis mennyiségéből, azon kis 1%-nyi részletéből igyék a folyóvíznek, mely fertőzve van, s mely ép azon perczben, hogy

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Tompa Mihály emlékezete.

(Az »Arany János kör«-ben pályadíjt nyert mű.)

Irta: **Neuwirth Albert.**

*A szép természet ihletett . . . s varázs szavára
Elbűvölőn szállt éneked csodás danija.
Erdő, mező viráginak nyelvét megértéd,
Az „Ibolya álma“-t neked tán ők beszélték?
Oly szép az „Arvalányhaj“ bús meséje
S a „Jávorfácska“ gyönyörű regéje!*

*Midőn a harci kürt zendült s hívott csatára:
Lanttal s zászlóval álltál a küzdők sorába.
S a míg ajkad csata-dala szerte harsogott;
Kegyes szived a hazáért hön imádkozott.
Amott harcos valál, bátor és vitéz,
Emitt már egyszerű tábori lelkész.*

*S mikor „megenyhült a lég s kividult a
[határ“.*

*Megszóltattál te újra, bájos hangú madár!
Elnémult „fiad“ szintén új dalra keltek.
Hisz te mondád: „Fiaim csak ének eljetelek!“
S az elpártolt fut, ki „messze ment el“,
Visszahivottad búval télt „Leveleddel“.*

*Nehéz idők vonultak el búsan feletted,
Te azokat egytől-egyig megénekelted.*

*Dalod hangja bejárta rég e széles hazát,
A nép ajka, bérce és róna ezt viszhangozzák.
Dicső szellem! Mig e haza és egy magyar él,
Minden fűszál, minden bokor nevedről beszél.*

Az ócska divány.

Irta: **I. K. la V.**

Hát úgy van, hogy egy idő óta nagyon a házunkhoz kapott a gólya.

És ez nem épen közönséges szerencse, ha tudjuk azt, hogy „a ház as élet szent madárja“ nem egy könnyen engedi magát kapacitálni, a mit mutat egyik kedves barátom megható esete, ki a korteskedés legemberfelettibb mértékét vetette latba akkor, a mikor valóságos hymnust irt a Vasárnapi Ujságba: „Az érkező gólyákhoz“; de bizony azok akkortájt rá se hederítettek. Nem tudom, mostanában hederitenek-e már?

De annyit mondhatok, hogy a gólya természetrajzában nem nagy kelete van a vers-lábaknak, melyekkel leginkább a Parnassus hegyén lehet gyalogolni; hanem sokkal inkább gyönyörködik az a saját veres-lábaiban, melyekkel a költészet szent berkei helyett, az élet-filozófia komoly kérdései felett elmélkedve, a réti nektár pocogóit méregeti át meg át, egy-egy darab ambróziáért, akarom mondani egy-egy példány mocsári dalnokért.

Elég az hozzá, hogy minálunk sok olyan dolog feltalálható, a mi másutt nincsen: tehát van gólyánk is.

Ebből a kijelentésből viszont az is következik, hogy minálunk meg sok olyan dolog nincs meg, a mi másutt bőven található, és ezt szintén a gólya természetrajza magyarázza meg; lévén ő az ő demokráciai hajlamainál fogva az egyszerű, nádfedelel, kőkéményes házaknak, barátságos akác- és jegenyefáknak díjtalanul haszon-élvezője.

Egyetlen erénye, melyet az emberek is méltán elsajátíthatnának tőle: a háládatosság.

De fájdalom, ő is süket füleknak prédikál. Még szerencse, hogy a hosszalábu emberek némileg indítatva érzik magukat a tipikus rokonság továbbfűzésére e tekintetben is. Én legalább úgy találok, hogy a hosszalábu emberek közt, aránylag kevesebb a háládatlanok száma.

A melyik házat a gólya rokonszenve azzal tisztelt meg, hogy önkéntes lakójául szegődik: ahhoz nemcsak kitartóan hű marad s hosszú éveken át, sőt életfogytiglan érdeklődősséget vállal gazdájával: hanem háládatosságát bebizonyítandó, a haszonélvezetért olykor-olykor, a mi tudományától kitelik, aprólékos csecse-becsékkal, ajándékokkal is kedveskedik.

Hozzánk legalább ritkán jön üres kézzel. Az idén is hozott egy — — — ócska diványt.

Azon a reggel tudniillik, melyen a gólya haza-

ne mondjam, másodperczben ér oda, hol valaki szomját oltani kívánja, míg a viznek 99%-a bacillusmentes s nem fertőzött, ahhoz már ritkaságszámba menő szerencsétlenség kell; ha pedig ez a folyóvíz, vagy vezetett víz előbb még szűrőkön megy keresztül, el lehet könnyen képzelni, hogy az a káros 1% mily csekélyre apad le.

Látszólag ellene szól e tételeknek ama körülmény, hogy a kolera nagyobb számban mégis ott szedi áldozatait, hol vezetett víz van.

Ez igaz, eltagadhatatlan tény, de e helyeken a nagyszámu megbetegedéseknek oka nem a víz.

Vezetett vízzel manapság még csak a nagyobb városok bírnak; nagyobb városokban pedig a lakosság élmezése s különösen lakás-viszonyai aránytalanul rosszabbak, mint kisebb városokban; rossz élmezés, gyengítve a gyomor és belek emésztési képességét, hajlamosít a kolera és minden más fertőző bajra; a nedves és túlszűrt nyirkos lakások pedig a szórványosan, ugyszólván elszigetelve fellépő járványos betegségeket általánossá teszik, — valódi tápláló forrásai az infekciónak, mert a tudomány mai színvonalán már bebizonyított tény, hogy kolera és más, pl. typhus-bacillusok nedves és nyirkos felületen, pl. nyirkos lakások falain kellő temperamentum mellett rengetegül elszaporodtak, — e helyekről pedig direkt vagy indirekt úton az emberi szervezetekbe jutásuk már csak rövid idő kérdése.

Étkezés előtt a kezeknek, melyekkel a gyomrukba vitt eledelket érintjük, rendes és lelkiismeretes megmosása, a lehető legrendesebb és mértékletes életmód, minden tekintetben kifogástalanul friss ételek élvezése, a lakások rendes szellőztetése, meghűlésektől és nagyon hideg ételek és italoktól való tartózkodás, tisztaság, vezetett víz, vagy a hol ez már lehetetlen, forralt és bedugaszolt edényekben tartott, esetleg citromsavas víz élvezése s óvatosság mentenek meg a járványtól, nem pedig az annyiszor hangoztatni hallott bor és más szesz italok nagyobb fogyasztása, mert a sok alkohol is rontja az emésztést, hurutos állapotot okoz s így ellenkező hatása van, mint a mit vele elérni óhajtanak.

Posgay Lajos,
szigorló orvos.

Fővárosi levél.

Budapest, 1893. július 27.

Im, szerencsésen elmúlt a nagyszabeni gyűlés is és nem borult lángba Magyarország, bár ugyan csak tele tüdővel fújták oláh-testvéreink a pislogó paraszt. De a parázs nem lobbant lángra, pislog tovább, a minthogy gondolom, az oláh agitátorok sem akarnak többet. A szelid agitátorság mindig jövedelmező üzlet volt s végre is az agitátorok is emberek, nemcsak a kritikusok: hadd éljenek.

Kár volt az oláhországi vendégeket be nem eresztetni a nagyszabeni gyűlésre, hadd hallották volna saját tüleikkel, mi mindent el lehet mondani rabigában görnyedő véreiknek, s mindössze mi tör-

jött, kertünkben a kút mellett egy ócska divány találatott.

Természetesen ez így igen nehezen volna összekapcsolható a gólya hazajövetelével, ha azzal az ócska divánnyal együtt meg nem látnók azt a másik valamit is, a mivel együtt ez a vén butordarab is érkezett; a mi pedig semmi egyéb, mint a kiáradt és egész a kertünkbe behatolt Tisza vize volt.

Első tekintetre is tudhatta mindenki, a ki a több mértföldnyire elterülő vizáradatot látta, hogy most a Tisza nagy ajándékozó kedvében van, mert a hőmpölygő habokon csak úgy uszkáltak a gazdátlan holmik; én bizony nem tudom, hogy mik, mert én nekem csak az ócska divány jutott, azaz jött helyembe, de mások nagy szigonyokkal halászhattak még szénát is, a mi a hosszú tél után, ilyen takarmányszűk világban szinte nem megvetendő ajándék, ha ugyan valami öröm lehet az olyan homományban, mely, ki tudja, milyen szerencsétlen emberek kárvallásával van összekötve; ha nem tudnók azt is, hogy az ajándékozó Tisza egyuttal minket is megrabolt; nekem például egy jó darab buzavetésemet vitt el, nem tudom hová, nem tudom kinek?

Talán a fekete tengerbe.

De hát van nekem egy kedves kis leányom, a ki a maga két éves, mindent tudni vágyó eszecs-kéjével azt kérdezte tőlem, hogy hol vettük ezt a diványt?!

Neki hiába magyaráztam volna, hogy most ki-

tént? A rendőrkapitány egyetlen egyszer intette csendre a tulságosan lelkesülő rumunyokat. Valószínűleg kedvet kaptak volna a szabad Romániából a zsarnok Magyarországra telepedni le, hol szabad a szó, szabad az irás, szabad az osztrák császárhoz való zarándokolás s mindenekelőtt a magyar nemzet gyalázása.

Magyarország nem borult lángba, ellenben Ausztria — g y á s z b a b o r u l t, meghalván Bauer báró, a közös hadügyminiszter. Minekünk magyaroknak, fájdalom, nincs okunk siratni Bauer bárót, ha csak azt a rengeteg milliót nem siratjuk, mit miniszterkedése alatt kiszivattyuzott belőlünk. Hogy egy pár millióval esetleg többet szivattyuzott ki belőlünk, mint az elődjei, — ezt éppenséggel nem írjuk terhére, most különösen nem, hogy meghalt. A holtakról vagy jót, vagy semmit. Bauer báró alakja teljesen beillett az osztrák armádia tábornoki karába, egyszerűen eszköz volt: úgy járta és járatta velünk, a hogy neki huzták felülről. Miután felülről azt huzták, hogy a magyaroknak nem adunk katonai akadémiát, ő mondhatta, hogy: de bizony adunk, még ha kedve is lett volna rá, a minthogy nem volt. Alig néhány hete vágta ki katonásan az emlékezetes mondást, hogy a mig ő hadügyminiszter lesz, addig nem lesz magyar katonai akadémia. Maga sem hitte bizonyára, hogy e rideg kijelentését oly gyorsan követi a halála; de ránk nézve éppenséggel nem jelent az ő halála semmi néven nevezendő előnyt. Akárki lesz az utódja, az is csak azt fogja mondani, a mit ő mondott.

Fád téma: bizony kár rá vesztegetni a tintát. Minket budapestieket sokkalta nagyobb mértékben érdekel, hogy van már vizünk. Hogy folydogál már a káposztásmegyeri forrásból a pompás viz az utcák alatt s végre-valahára nemcsak mosakodni bártorkodunk vízvezeteki csapokból csorgó nedűben, de meg is iszszuk azt. Eddig a budapesti ember, ha vizet akart inni, bort ivott s így jutott a vízhez, most majd megfordítva teheti: ha bort akar inni, vizet iszik.

A káposztás-megyeri viz: ez a hét legfőbb eseménye. Ez előtött mindent, még a végtelenségig gabalyodott párbajnyilatkozatokat is. Ma már tényleg konstatalhatjuk, hogy a nyilatkozatokban fegyverszünet állott be, nem nyilatkoznak sem a segédek, sem a segédek segédeinek a segédei, s az egész Eötvös-Polónyi-alférből mindössze a két férfi karrikaturája üldöz hazám összes élczlapjaiban. Az igaz, hogy már jó két hónap óta. Nincs hét, hogy az élczlapok egyszerre három-négy pözban is meg ne örökítsék különféle vadállatok képében s szinte kezdünk megéhezni a Tisza Kálmán portréjára, mely tizenöt esztendőn át minden héten megjelent, a mit mostanában sajnosan kezdünk nélkülözni.

A nyilatkozatokkal körülbelül atyafiságban lévén a pohárköszöntők, meg nem állhatom, hogy meg ne emlékezzem Zichy Géza a gróf verses pohárköszöntőjéről, melyet a Zichy-család fejére irt. Ez a

áradt a Tisza; ő se azt, sem pedig azon okokat nem ismeri és meg sem értené, a melyek miatt az rakonczatlankodni szokott; hanem arra való a gólya, azt már ő is jól ismeri és szinte látom okos, kék szeméből, milyen rejtélyes valaminek nézi ő a gólyát, a kinek nagy hatalom van csudálatos hosszú orrában, hajlékony nyakában, ménkü veres lábaiban (kivált az egyikben, a melyiket olykor-olykor felhuzva tart), mindenekfelett pedig hatalmas nagy szárnyaiban.

Tehát igen egyszerű volt a magyarázat, melyet kis leányomnak a divány jövelete felől hozzám intézett kérdésére adhattam:

— A gólya hozta.

Denique is, a végzet akaratából butoraim száma egy ócska divánnyal szaporodott.

Ez a tényállás. Csakhogy vannak ám tényállások, melyeknél megállani nem lehet, nem szabad; azért ülünk le és írunk egy levelet a legközelebbi vidéki ujság szerkesztőjének, hogy ekkor és ekkor a következő uton és módon egy csikos kanavászszal bevont, viseltes pamlag érkezett portámra, melyet (nem a portámat) a jelentkező tulajdonosnak illő részvétnyilvánítások kíséretében át fogok szolgáltatni.

Igy lett ez kipunlikálva a szomszéd városban megjelenő „Közérdekek”-ben; szinte illett bele: hiszen a divány is közérdek.

(Vége köv.)

pohárköszöntő nem azért érdekes, mert köszöntőnek jó, de versnek tettező rossz (hisz' a rossz verseket már megszoktuk), hanem, mert megtudjuk belőle, hogy még ma is létezik a Meotis tava vidékén egy Zichya nevű tartomány.

Talán mondanom se kell, hogy ez a Zichya boldog egy tartomány, mert ott még nincs m. kir. opera, nincsenek intendánsok és grófi poéták. Ezt különben csak sejtjük, tudni nem tudjuk, a mint-hogy a Zichya tartományról is először a Zichy versében hallottunk. Nyilván ez lesz a tartomány, hová Zichy Jenő pár év előtt expedíciót tervezett, de később meggondolta a dolgot és belépett a nemzeti pártba. Mindenesetre kár volt, hogy a nemes gróf felhagyott a tervével s nem okkupálta Zichyát, a hová majd eljárának agancsárvadászatra. Ez t. i. Zichy Géza verse szerint, a Zichy család jelképes állatja. Hogy az agancsár véletlenül szarvasbogar és nem szarvas, a minek a poétás gróf érte, arról ő méltósága épp oly kevéssé tehet, mint a különben nagy gonddal szerkesztett „Fővárosi Lapok” nem tehet arról, hogy kiadta a gróf ur kegyetlen rossz versét. De igazán, mit tegyen a szegény ujság, ha gróftól kap verset, a ki hozzá még tagja a Kisfaludy-Társaságnak.

Az ujságok nem egyszer jönnek abba a kellemetlen helyzetbe, hogy kénytelenek kiadni egyik-másik közéleti nagyság silány dolgát. Természetesen, alányomtatják a nevet: az fedezi az irodalmi torzszülötteket.

Avagy albumok megjelenh. tnek-e kegyelmes urak és mindenféle nagyságok stilyakorlatai nélkül? Ezek nyitják meg mindig a sort s még jó, ha hely marad az igazi íróknak is s nem foglalják le a „közélet kiváló alakjai”.

Hát bizony ez is a mi ferde társadalmi helyzetünknek egyik bizonyossága és sok viz folyik le még addig a Dunán, míg a közönségnek nem imponál a név, hanem maga a dolog, a tartalom. Tele vagyunk előítélettel, mindenütt és mindenütt: a név. A lényeg, az mellékes.

De hát ez a kérdés messze, nagyon messze vezetne. Erről majd máskor.

Székelly Huszár.

H I R E K.

Anna napja.

A legendák ősi kódében vész el az eredete annak, hogy a kalendáriumban bejegyzett összes, édesen csengő női nevek közül miért éppen az Annák nevenapja az, melyet a lovagias Magyarországon szerte legjobban ünnepelnek. Poéták versengtek rajta, hogy minél dallamosabb strófákban zengjék az Anna név fenségét s ki ne dúdolta volna legalább egyszer életében az ismeretes operette kuplét:

Milyen nap ez a mai nap,
Hogy oly vidám vagyok,
Szívem verése boldogabb
S örömim nagyobb.
Mert ma van Anna,
Szent Anna szent napja,
S nincs több ilyen nap,
A hosszú év alatt!
Óh Anna, Ninácska, óh ez a név....
Trallalla, trallalla!.....

Valami poetikus lehellet csapja meg ezen a napon még a könyvatos ujság száraz emberét is, magasabb lendületet igyekszik adni stílusának. A mi insprilált könyvatosunk (—ó.) például rendes székasaitól eltérően, így ir az Anna napról, a mi egy prózai könyvatosnál már exaltált áradozás-számba megy:

„Anna napja mint mindig, ma is felelevenítette némileg egy napra a holt szezon. Kora reggel mindenfelé feltűntek az utcákon a bokrétát vivő szolgák, a mi abban leli magyarázatát, hogy Miskolcra nagyon elterjedt név az — Anna.”

Nem akarjuk a könyvatos poétát azzal gyanusítani, hogy tolla azért csztotta így a színeket, mert szíve legmélyén véletlenül éppen egy Annuska rejtőzködik s nem állván rendelkezésünkre e tekintetben semmiféle hiteles statisztika, nem kutatjuk, vajjon Tiluska, Miczike, Gizike, Margitka, Boriska, Mariska nincsenek-e épp úgy, vagy tán még jobban elterjedve Miskolcra, mint az Annák. Azt sem mernők egész bizonyossággal állítani, vajjon az egyéb nevű szép leányok nevenapjain nem tűnnek-e fel szintén már kora reggeli órákban a bokrétát vivő szolgák (erről számolhat Homer virágárus), de kétségtelen, hogy egy régi, szent tradíciónál fogva, ma ország-szerre ünnepezték az Annuskákat s a vidék több fürdőhelyéről (különösen Erdőbényéről) jól sikerült Anna-bálokról hoztak hirt nekünk tudósító gyöngéd táviratokat, a mi szintén azt bizonyítja, hogy a legenda-szerű Anna-kultusz semmit sem veszített intenzitásából, a min, azt hisszük, maguk az Annuskák örvendenek legjobban. „Éljenek az Annák!”

— **A deputáció** — melyet Miskolcz város képviselőtestülete az általános házbéradó behozatala ellen a pénzügyminiszterhez küldött — szerdán este hazaérkezett Budapestről. A küldöttség Soltész Nagy Kálmán polgármester vezetése alatt megjelent Wekerle Sándor pénzügyminiszter előtt, előadta a város kérelmét s átnyújtotta azt a feliratot, melyet lapunk legközelebbi számában közöltünk. Wekerle Sándor miniszterelnök — mint mondani szokták — leereszkedő nyájjassággal fogadta a küldöttséget s megígérte, hogy majd intézkedni fog; a minek természetesen az az értelme, hogy nincs vásár — fizetni kell. Hát erre előre el voltunk készülve, nem reméltünk semmi jót attól a kormánytól, mely folytonosan arra törekszik, hogy minél súlyosabb terheket rakjon a nép vállaira, nem reméltük különösen most, midőn a monarchia katonai kiadását öt millióval emelte fel a közönséges delegáció. Szükség van a pénzre — s a kormány nem nélkülözheti azt a körülbelül százezer forint többletet, melyet Miskolcz város polgárai ennek az új adónak a révén évenként fizetni fognak. Ha nem az már valóságos lelketlenség és égbekiáltó igazságtalanság volna, ha ezt a most életbeléptetett új adót a folyó 1893-ik évre is, melynek már a tulsó felében járunk, kivetnék No de e tekintetben némi biztatást adott a miniszter, hogy talán — még ebben az évben „Miskolcz város lakosainak léte nem lesz kérdésessé téve.“ — Majd meg-látjuk.

— **Csapatszemele.** Ü x k ü l l - G y l l e n b a n d Sándor gróf, csász. és kir. altábornagy a kassai hadtest parancsnoka, a múlt héten kezdte meg a szemlét a kerületéhez tartozó csapatok felett. A Miskolczon állomásozó hadcsapatok harcászati és lövőgyakorlatait megsejmelve — melyről annak idején már megemlékeztünk — a hadtestparancsnok Cronbold Nándor altábornagy, a miskolci hadosztály-parancsnoka, valamint billauai nemes Forstner Ferencz vezérőrnagy dandárnok társaságában Egerbe ment. A hadtestparancsnok Szele Gábor püspök, a hadosztályparancsnok és dandárnok a cisterci rend vendégszerető házában voltak magyar szives-séggel látott vendégei. Mindkét háznál diszes estélyek tartattak a magasrangú katonai vendégek tiszteletére, melyeken Eger város intelligenciája és a helyőrség tisztikara hivatalosak voltak. Szemléjük befejezésével teljes megelégedésüknek adtak kifejezést a helyőrség korrekt magatartása és kiképezetése fölött. A magasrangú tisztiek Egerből városunk érintésével Rimaszombatba utaztak, hol a Rosenauer József ezredes vezénylete alatt álló tüzerítégszaktály gyakorlatait vizsgálták meg. A hadtestparancsnok itt is meg volt elégedve a legénység kitűnő magatartásával, melyért elismerő szavakat intézett a tisztikarhoz. A gyakorlat befejezése után diszbed-voit, melynek végeztével a hadtestparancsnok Kassára visszatért.

— **Kitüntetés.** Lukács Béla kereskedelemügyi miniszter dr. Gaál Jenő országgyűlési képviselőnek miniszteri tanácsossá történt kinevezetése folytán üresedésbe jött vasut-ipartügyi bizottságba és az országos ipartanácsba Dr. Szentpáli István a miskolci kereskedelmi és iparkamara titkárát nevezte ki, ki ezen feladattal csakis e téren való képzettségét és fényes tehetségét fogja bizonyítani.

— **Ambrozy Mihály** kir. ügyész temetése — mint tudósítónk írja — f. hó 25-én a legnagyobb részvét mellett ment végbe Nyiregyházán. A vég-tiszteletesen megjelentek Bulyovszky Gusztáv kir. törvényszéki bíró, Dr. Szaffka Dénes kir. al-ügyész és Szaffka Pál megyei tiszti főügyész, kik a kir. törvényszéknek, kir. ügyészségnek és Borsod-vármegye törvényhatóságának koszorúját tették le az elhunyt ravatalára.

— **Tompa ünnepély.** Mint már lapunkban em-lítettük f. évi július hó 30-án, azaz holnap dél-eltől fél 11 órakor Hanván a gömöri ev. ref. egy-házmege Tompa Mihály halálának negyedszázados évfordulóján kegyeletos ünnepélyt rendez, melynek kiváló részét fogja képezni vármegyénk aranytollú főjegyzőjének: Léva Józsefnek saját szeremenyű „Emlékezés Tompa Mihály-ra! cz. költemé-nye, melyet költő-főjegyzőnk maga fog előadni. Az ünnepélyre városunkból ma délután 1 órakor nagy-számmal indulnak, kik között többen koszorut he-lyeznek a hallhatatlan költő sírjára. Léva József s a társaságában megjelenő férfiakat ma este ünnepélyesen fogadják. — Ezzel kapcsolatosan meg-említjük, hogy a Hanván tartandó közbédre 2 frtért külön jegyek adatnak ki, melyeket az ünnepély nap-jának délelőtti óráiban Simon Mihály hanvai ev. ref. segéd-lelkészől a hanvai paplakban lehet át-venni.

— **Nemeslelkű adomány.** Miklós Ödön ál-lamtitkár a magyar kir. földművelésügyi miniszterium nevében a görömbölyi árvízkarosultak javára 100 frt segélyt adományozott s egyszermind meg-igérte, hogy a karosultak részére az építési anyagot jutányos árban fogja kieszközölni.

— **Esküvő.** Pfennig József diósgyőri ven-déglős csütörtökön esküdtött örök hűségét a Kossuth-utcai ref. templomban özv. Bagaméri Pálné-nak, Arvay Dániel városi képviselő kedves hűgának. Zavartalan boldogságot kívánunk!

— **Az új alszámvevő.** A Hubay Barnabás fő-számvevővé történt előléptetése folytán üresedésbe jött alszámvevői állásra a pályázati határidő f. hó 25-én lejárt. A megíresedett állásra heten pályáz-tak, kik közül báró Vay Béla vármegyénk főispánja K a f k a Jenő megyei számtisztet nevezte ki.

— **A bíróság köréből.** Bulyovszky Gusztáv kir. törvényszéki bíró fővizsgálóbíró augusztus 1-én kezdi meg négy hétre terjedő szabadságidejét s ezen idő alatt a vizsgálóbírói teendőket Hubay Gyula kir. törvényszéki bíró, helyettes vizsgálóbíró végzi. — Somogyi Mihály kir. törvényszéki al-bíró, segéd-vizsgálóbíró hivatalos működését f. hó 20-án megkezdé.

— **Áthelyezés.** Szupek József m. kir. erdő-gyakornok ugyanilyen minőségben Ungvárról Miskolczra helyeztetett át.

— **Engedély.** Dr. Csáthy Szabó István-nak a miskolcz-hámorei vasut előmunkálataira a kereskedelmi miniszter újabb egy évi halasztási időt engedélyezett.

— **Tiltakozás.** A felső-borsodi róm. kath. espe-rességi kerület a napokban gyűlést tartott s nagy-hangon tiltakozott a kormány egyházipolitikai javas-lata ellen. Kijelentették már most, hogy az állami anyakönyvvezetésről szóló törvényjavaslat több pa-ragrafusának nem fognak engedelmeskedni.

— **A mai hitzónoklat.** Rosenfeld Mayer, az izraelita hitközség főrabbinjának ma tartandó egy-házi szónoklatára nagy érdeklődéssel néznek elébe, a mennyiben az egyházi beszéd némileg a magyar hitzónoki állás létesítésével is összefüggésben van. A főrabbinus nem ellenzi a magyar hitzónoki állás létesítését, de megkívánja, hogy ezen állás oly egyénnel töltesse be, ki Isten igéjének hirdetését nemcsak külsőleg, hanem belsőleg egyformán teljesítse.

— **Az Arany János dal- és önképző-kör** ma délután 6 órakor saját helyiségében Tompa-ünnep-élyt tart, melyre az érdeklődő közönség figyelme felhívatik. A műsor következő: Kazinczy Hymnus, éneki a dalkör. Óda Tompához, irta és előadja Neuwirth Albert. Emlébeszéd, tartja Deuts Dezső. Aesthetikai fejtegetések Tompa Mihály mű-véről (felolvasás), tartja Adler Emánuel. Szaválnak Tompa műveiből: Feldman Mór, Hariss Gábor, Adler Emánuel, Schwarcz Herman, Lang Egon stb. — Talp. a magyar! éneki a dalkör.

— **Az ezredés kiállítás.** Az ezredés kiállít-ás gazdasági érdekének előmozdítására Borsodvár-megyében szervezett mezőgazdasági bizottság holnap f. hó 30-án délután 3 órakor báró Vay Béla főis-pán elnökléte alatt tartja alakuló ülését a vármegye-háza nagytermében.

— **Vasuti építkezések** A miskolcz-feleli vona-lon lévő állomások át-lakítási munkálatai serényen haladnak előre s így remélhető, hogy ez a vonal nem sokára elsőrangúvá emelkedik, a melyen gyorsvonatok is fognak közlekedni.

— **Kirándulás és táncmulatság.** A miskolci fiatalemberek egy része f. év augusztus 5-én a gör-ömbölyi Tapolczán gentry-majális rendeznek, mely-nek élén Bárczay László, Szepessy Pál és Mol-nár Elek állanak.

— **Helybeli turisták.** Ferenczi Zsigmond vegyész-mérnök és Ferenczi Sándor orvostan hall-gató, városunk szülöttei voltak ez idén az első meg-mászói a Tátra legmagasabb csucseinak: a Gerlach-falvi, Tegerszem és a Kriván csucsoknak. A csucso-kon megtalálták egy pléb-dobozban az e csucsokat megmászottaknak neveit s vármegyénk lakói közül csakis Gödhe Tassziló gázgyártulajdonos névjegyet lelték ott. A fiatal turisták igen jó egészségben er-keztek vissza városunkba, kedves emléket hozva ma-gukkal.

— **Mulatság.** A Diós-Győrött építendő evan-gelikus templom alapjának javára folyó évi augusztus hó 13-án, vasárnap a diósgyőri fürdőhelyiségben jó-tékonyzélú zártkörű táncmulatság tartatik. Kezdeté d. u. 4 órakor. Belépti-díj: személy-jegy 1 frt, család-jegy 2 frt. Felülfizetéseket köszönettel fo-gad s nyilvánosan nyugtáz a rendezőség.

— **Dr. Havas Leo,** városunk egyik kiváló gyor-ko-rló orvosa, mint a miskolci kerületi betegsegélyző pénztár főorvosa, egy vényminta-gyűjteményt állított össze, mely útmutatóul szolgál arra nézve miként lehet hatásos gyógyszerünket a legegyszerűbb és legolcsóbb alakban rendelni. A derek orvosnak ez a munkája üdvös szolgálatot fog tenni a szegényebb néposztály érdekében.

— **A görömbölyi vízkárosultak** részére Gulyás Károlyné urnó két véka babot küldött szerkesztősé-günkhöz. Eddigi gyűjtésünk tehát összesen 54 frt 70 kr. és három véka bab.

— **Schwarcz Árpád** miskolci lakos a mai na-pon 17 frt 70 krt, mint gyűjtött összeget adott át Lukács Béla rendőrkapitánynak azon czélból, hogy azt a görömbölyi árvízkarosultak javára küldje el. Az adakozók neveit jövő számunkban közölni fogjuk.

— **Elgázolások.** Kedden este a Szeles-utczában Friedrich Herman helybeli fiakkeros egyik kos-sijában lévő lovai megbokrosodtak és az éppen arra

haladó Kertész Herman, Tóth Gusztáv, Csehi József nevű ifjakat elütötte, kik közül Kertész Herman életveszélyesen, a többiek pedig jelentékeny sérüléseket szenvedtek. A megbokrosodott lovak egy gázlápát is eltörték. Még szomorúabb kimenetű gázolási esetről értesítenek bennünket. Szerdán reggel Lövey József polgár 14 éves András nevű fia hajtás közben egy az utcán játszó másfél éves Han-kácsi József nevű gyermeknek oly szerencsétlenül hajtott keresztül, hogy az a helyszínen szörnyet halt. A szerencsétlenül járt gyermek hulláját dr. Sassy János és dr. Frank Miksa orvosok felboncolták és a halál okát az elgázolás által történt súlyos sérülésekben állapították meg. A vizsgálatot dr. Somossy vizsgálóbíró vezeti. Még eddig sem teljes az elgázolások statisztikája. Csütörtökön este Deutch Sámuel asztalos 2 éves kis leányán hajtott keresztül Cservenyák János gazda a Szeles-utczában. A kicsi a kis gyermek nyakán és mellén ment kereszt-ül s így természetesen azonnal meghalt. Igazán bot-rányos állapotok folynak egy idő óta Miskolczon. A gyermek és ember élete egy percze sincs biztosítva a város utcáin éjjel úgy, mint nappal. A lókupe-czek a város legnépesebb utcáin tanítják és dressirozzák lovaikat, örült sebességgel rohanva azon keresztül. A lovaglók egész kedvtelve tán-czolatják paripáikat a gyalogjárdákon s mikor e miatt a gyermekek csaknem halálra ijednek, az utca végén álló rendőrök a markába nevet s kedélyesen mosolyog a rend kifogástalan volta fölött. Hát nem tudják a mi rendőreink, hogy városunkban a járdá-kon való lovaglás és a sebes hajtás tilos? Hát nin-csen, a ki erre megtanítsa őket? Hiszen az már mégis borzasztó, hogy itt nappal a sebesen száguldó fogatok, éjjel pedig rakoncátlan dözsölő csapatok minden lépien nyomon veszélyeztetik az ember életét! A kapitány urak ott a városházán, Csináljanak már egyszer valamit. Csak hogy erély kellene ám ide és bátorság. Legelőször az uri fogatok tulajdonosait kell szigorúan megbüntetni a sebes hajtásért; mert azt mondja a paraszt meg a lókupecz: Ha nekik szabad, nekem is szabad.

— **Kassa mit tett?** Igen érdekes esetről érte-sít egy kassai kollegánk. Kassán már két hét óta betolakodott valami szemeten szedett német zengeraj és csufaságot és a tisztességes jellemet sértő német üvöltéseikkel akarták a kassai publikumot megráztatni. De csalódtak, néhány hét alatt odaig jutottak, hogy kényszerűségből búcsú-előadást kelle-tett rendezniök, a honnan természetesen a végrehajtó sem maradt el, mert annyi volt a hitelök, hogy egy néhány özeveg harisnya és néhány szagos skatulya kivételével mindenüket elárverezték s úgy kötötték lábaikra az utulat. Kövesse Kassát Miskolcz.

— **Kövércs kacsá.** A „Pesti Hírlap“ írja: „Kard-párhaj volt e hó 23-án délután Miskolczon Engel-mann Gyula gazdasági gyakornok és Nagy Géza jog-hallgató között. Az első összecsapásnál E. Gy. vállán, N. G. a fején, arczán és kezén szenvedett jelenték-telen sérülést. Az affaire oka utcazi összekocczozás. A párhaj az avasi pinczék közt ment végbe, stb.“ Hát annyi igaz, hogy nálunk az avasi pinczék közt gyakorta folynak párhajok, a mikor is a párhaj után, a békülés közben, több nedű szokott elfolyni, mint a párhaj alatt; de hogy a „Pesti Hírlap“ párhaj-hire igaz-e, azt magok a nem is létező ellenfelek sem tudják.

— **Lopás.** Fülöp Béla István mindenest, ki Silbiger testvérek üzletéből mintegy 200 frt értékű ruhakelmét ellopott, a csendőrség a tegnapi napon elfogta és átadta a kir. ügyészségnek.

Politikai szemle.

— **A függetlenségi párt kibékülése.** Az Eöt-vös Károly és Polónyi Géza által vezetett párt-töredékek megbizottai megkísztették a békeokmányt, mely az újraegyesülést célozza. Az Ugron-párti képviselők is megtették a lépéseket arra, hogy az anyapárttal újra egyesüljenek. A legközelebbi jövő-ben tehát az egész függetlenségi párt élvezni fogja a viszontlátás és egyesülés édes örömeit — a kor-mánypártiak nem éppen kellemes meglepetésére.

— **Vissza a katonák német levelit!** Debreczen város csütörtökön tartott közgyűlésén Bakonyi Samu ügyvéd s a „Debreczen“ főmunkatársa az iránt interpellált, hogy a törvényhatóság a katonai pa-rancsnokságtól német nyelvű megkereséseket fogad el. Indítványozza, határozassék el, hogy ezentul a tanács az ilyen megkereséseket utasítsa vissza. A polgármester általános helyeslés közt válaszolta, hogy az aradi parancsnokság német átíratát elintézés nél-kül már visszaküldte. E választ úgy az interpelláló, mint a közgyűlés tudomásul vette. — Ugyanilyen tárgyú indítványt terjesztett elő Hevesvármegye e hó 25-én tartott közgyűlésén Alföldi Dávid egri ügy-véd. Indítványa a következő: „Mondja ki a közgyű-lés, hogy törvényhatóságunk utasítsa vármeg-yeink alispánját a magyarországi kato-nai parancsnokságok német nyelvű át-

iratainak visszautasítására és hasonló intézkedések megtétele végett a többi törvényhatóságokat is megkeresi. A közgyűlés az indítvány fölött csak az októberi közgyűlésen fog határozni, mikor majd azt is biztosan lehet majd tudni, hogy a hadügyminiszter rendelete szándékosan nem hajtatik-e végre, vagy csak ideiglenes akadály gátolja még most a katonai hatóságokat a magyar átiratok készítésében. — Borsodvármegye és Miskolc város hatósága is nap-nap mellett kap német nyelvű átiratokat a katonai hatóságoktól, melyeket annak rendje és módja szerint elintéznek, pedig jó volna úgy tenni velük, mint Debreczen város polgármestere, t. i. elintézés nélkül visszaküldeni; mert nyelvünket és a törvényeket megvédeni hazafias kötelessége minden honpolgárnak.

Tanügy.

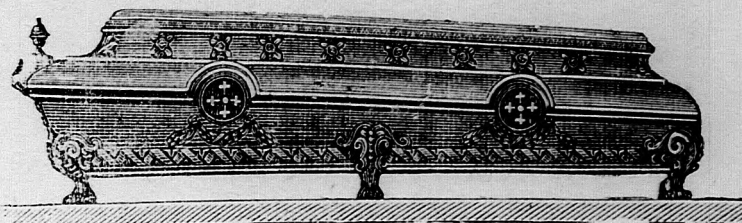
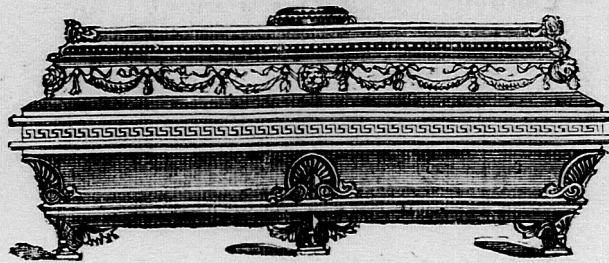
A beszercebányai m. kir. áll. felsőbb leányiskolában az 1893-94 iki tanévre a rendes beiratások szeptember 1-én kezdődnek. Ezen nyilvános tanintézet célja alkalmat nyújtani arra, hogy benne társadalmunk nőtagjai nemük sajátlagossága és a társadalmi jelen viszonyok által feltételezett oly mérvű általános műveltséget szerezhessenek, mely élethivatásukra szükséges. A felsőbb leányiskola 6 évig tartó tanfolyamból áll 6 osztálylyal. — Ámbar ez intézet nem szakiskola, a nm. miniszterium úgy intézkedett, hogy azon tanulók, kik a hat osztályt elvégezték, akadálytalanul s minden felvételi vizsgálat nélkül léphetnek át a tanítónő-képezde III. osztályába. Ebből a czélből a felsőbb leányiskola VI. osztályában a nevelés és módszertan is tanítatik. Az első osztályba felvehető a legalább 10 éves oly leányok, kik az elemi iskola 4 osztályát jó sikerrel végezték. Magasabb osztályba csak olyan leányok vétetnek fel, kik megfelelő életkoruk és nyilvánossági joggal bíró tanintézet megfelelő osztályából jó bizonyítványt hoznak. Megfelelő bizonyítvány hiányában a jelentkező felvételi vizsgálatot tesz. Az intézet bentlakással — internátus — van összekötve, melyben aránylag olcsó díjért, gondos házas nevelés s felügyelet mellett a tanulók kitért ellátást nyernek. Az internátusban nagy súly van fektetve az idegen nyelvek gyakorlására, e czélből az igazgatónő vezetése mellett német, francia s angol nevelőnők vannak alkalmazva. Mivel az internátusba csak meghatározott számú növendékek vehetők fel, az érdekeltek szülőik felhívattak, hogy gyermekeiket jó előre jelentsék be. Jelentkezni levélileg is lehet Hermann Róza igazgatónál.

Vasuti menetrend.

(Érvényes 1893. május 1-től.)

Indul	Érkezik
Budapest felé.	
Személyvonat éjj. 12 ó. 54 p.	Személyvonat éjj. 2 ó. 35 p.
Személyvonat éjj. 1 ó. 51 p.	Személyvonat éjj. 3 ó. 7 p.
Gyorsvonat d. előtt 9 ó. 38 p.	Vegyesvonat regg. 6 ó. 40 p.
Személyvonat d. u. 12 ó. 35 p.	Gyorsvonat d. előtt 11 ó. 5 p.
Személyvonat » 3 ó. 26 p.	Személyvonat d. u. 12 ó. 48 p.
Gyorsvonat » 6 ó. 4 p.	Gyorsvonat d. után 6 ó. 11 p.
Kassa felé:	
Személyvonat éjj. 3 ó. — p.	Személyvonat éjj. 1 ó. 31 p.
Gyorsvonat d. előtt 11 ó. 28 p.	Gyorsvonat d. előtt 9 ó. 31 p.
Személyvonat d. u. 1 ó. 2 p.	Személyvonat d. u. 3 ó. 16 p.
Gyorsvonat » 6 ó. 28 p.	Gyorsvonat » 5 ó. 44 p.
Szerencs felé:	
Személyvonat éjj. 3 ó. 35 p.	Személyvonat éjj. 12 ó. 34 p.
Gyorsvonat d. előtt 11 ó. 15 p.	Vegyesvonat regg. 6 ó. 55 p.
Személyvonat d. u. 1 ó. 23 p.	Gyorsvonat d. előtt 9 ó. 25 p.
Gyorsvonat » 6 ó. 21 p.	Személyvonat d. u. 3 ó. 7 p.
	Gyorsvonat » 5 ó. 54 p.
Fülek felé:	
Vegyesvonat regg. 4 ó. 11 p.	Vegyesvonat regg. 9 ó. 8 p.
Személyvonat d. u. 1 ó. 33 p.	Személyvonat d. u. 2 ó. 44 p.
Vegyesvonat » 3 ó. 52 p.	Vegyesvonat este 8 ó. 33 p.
Vegyesvonat este 7 ó. 6 p.	Vegyesvonat éjjel 11 ó. 50 p.

Felölös szerkesztő és lapfőnököse: **Dr. Halász Sándor.**
Kiadó: **Wesselényi és König.**

Diszes érczkoporsó különböző színekben 45 frt
Fakoporsó 1-15 „
Igen csinos ezüstalapú, arannyal díszített gyermekkoporsó 5-15 frt
Szemfedél 30 krtól 50 frtig.

Halottéánk, ruha, sarkoszu, koszorúsallag, vállfátyol, kalapfátyol s mindenféle temetkezési tárgyak, meglepő nagy választékban, feltűnő olcsó áron, kedvező fizetési feltételek mellett kaphatók

BEDE LÁSZLÓ-nál Miskolczon.

Vidékiekre különösen előnyös, hogy úgy a legegyszerűbb, mint a legnagyobb igényeket kielégítő halotti elintéztést képesek vagyunk néhány percz alatt összeállítani.

Lakásom az üzlet mellett van. — Ugyanitt egy tanonc felvétetik.

**Elsőrendű szép
vetni való
káposzta repceze
kapható
WEISZ JÓZSEF-nél
Király-uteza 29.**

Uj! Uj! Uj!
férfi-divatáru-üzlet Miskolczon,
a Széchenyi-utcán, a Takarékegylet házában.

A ki

olesón akar venni, az menjen **BERLINER I.**
„a lovagló-cizmához” ezimzett üzletébe.

megnyílik augusztus 1-én.
Sikerült ugyanis a feloszlott **Első magyar
cipőgyár-részv.-társ. cipőkészletét,** nemkülönben Bécsben és külföldön is olcsó vásárlásokat tennem, és így azon kellemes helyzetben vagyok, hogy áruimat

25%-al olcsóbban

adhatom a rendes árnál. — A legdivatosabb, finom czilinderek, angol s gráci nemezkalapok, uri fehérneműek, gallérok, kézelők, nyakkendőket hallatlan olcsó áron adom el, — miért is felhívom a n. é. közönséget üzletem megtekintésére, hogy alkalma legyen egy próbatétel által áruim finomságáról és jóságáról meggyőződést szerezni.

Kiváló tisztelettel

BERLINER I.

Széchenyi-utca, a Takarékegylet házában.

Miskolczon, a fő-utca 55-ik szám alatt
egy 48 év óta fennálló

koporsó üzlet

haláleset miatt eladó.

Értekezhetni lehet ugyanott.

1344. sz.
tk. 1893. **Árverési hirdetményi kivonat.**

Az edelényi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bernai Andrásné szül. Duzs Katalin végrehajthatónak, Duzs Péter szalonmai lakos végrehajtást szenvedett elleni 34 frt 77²/₃ kr. követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az edelényi kir. járásbíró területén lévő Szalonma község határában fekvő, a szalonmai 78. sz. tjkvben A. I. 1. sorszám alatt foglalt ingatlanból Duzs Pétert illető jutalékára az 1881. LX. t. cz. 156. § alkalmazásával 160 frt. Ugyancsak a szalonmai 78. sz. tjkvben A. I. 2-22. sorszám alatti ingatlanból Duzs Pétert illető jutalékra 498 frt kiküldési árban az árverés ezennel elrendeltetik és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1893. évi augusztus hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor** Szalonmán megtartandó árverésen a kiküldési áron alól is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Edelényben, 1893. évi június hó 24-én, a kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Juricskay,
királyi albró.

**WESSELÉNYI ÉS KÖNIG
KÖNYVNYOMDAJA
MISKOLCZON, DEÁK-UTCZA.**

Ajánlják ujonnan és a legszebb írásfajokkal berendezett

→ **könyvnyomdájokat** ←

mindennemű e szakba vágó munkák elkészítésére.

Különösen ajánlják angol írott betűket, bali és lakadalmi meghívókra, eljegyzési-, esküvői- és ajánló- (address)-kártyákra, körlevelekre, névjegyekre, számlák és levélpapírokra. — Írott betűket teljesen kizárják a drága litographiai munkákat. — Elvállalnak továbbá mindennemű művek, folyóiratok, iskolai értesítők, pénztári betétkönyvek, árjegyzőek, hivatalos táblázatok, étlapok, belépti- és ezimjegyek, gyászjelentések, falragaszok stb. nyomtatványok készítését, csinos kivitelben, előnyös áron s minden tekintetben versenyeznek a fővárosi műintézetekkel.

A
„SZABADSÁG”

politikai, független párti lapnak

kiadóhivatala.

Hatóságilag engedélyezett falragasz-intézet.

A Borsodmegyei Gazdasági Egyesület irodájában

megrendelhetők:

Dohányzsineg legfinomabb mm.	63 frt.	Börkenőcs	22-34 frt
” finom	54 „	Rudaló és egyéb kötelek kilónként	60-70 kr.
Olajok	12-14 „	Tiszta kenderzsákok	39-55 ¹ / ₂ „
Kocsikenőcs	6-11 „		

3-3 Továbbá **ponyvák, vitorlavásznak, vászonvödrök** stb. stb. gyári áron.

A gazdasági egyesületnek a tagja lehet a kisbirtokos évi egy forint tagdíjjal is.

Arjegyzék kívánatra ingyen.

A titkári hivatal.